yané bohi: Agrippa prawi, že wam
mohu bohi zpuščené, gdyž bych se wam
na Kněza zpurowal.

Agrippa pak k Pawłowi řekl:
Dowoleno tobě o sobě mluwiti.
Tehdy Pawel ruku pozdwihnuw,
tja se zastáwaše: * Ze wšemi, kteřiž
mne znagj, Židy, zwěstowán
gsem, od mládí mého, kteréž
bylo od počátku mezi národem
mým w Jeruzalémě, to
wšickni Židowé wědí, * kteřiž
mne od počátku znagj, (gestliže
by chtěli wydati) že gsem podle
nejpřednější sekty bohoslužebnosti
naší Farizeus byl. * A nyní
pro naději zaslíbení, kteréž
od Boha otcům našim učiněno
gest, stogím, * kteréžto
dwanáctero kolenj naše, sloužíce
Bohu bedliwě dnem i nocí,
k dosažení se nadegj: pro
kteréž naději, králi Agrippa,
od Židů obwiněn gsem. * Což
se mi zdá, že bych nic
nemohl činiti proti gménu
Jezu Nazaretského. * Kterýž
i já sám sobě za potřebné
sem uznal, mnohé nepřátelské
skutky činiti proti gménu
Jezu Nazaretského. * A
to i činil sem w Jeruzalémě,
a mnohé z svatých sem
w žalář uwrhl, maje moc
od knížat kněžských, a když
zabijeni byli, přidáwal sem
k tomu hlas. * A po
wšech shromážděních
často trestaje je, nutil sem
je, aby rouhali se, a
nad míru rozlícen jsa na
ně, stihal sem je i
až do cizích měst. * Při
čemž když jsem se ubíral
do Damašku s mocí a
s dopuštěním od knížat
kněžských, * o poledni,
králi, uhlédal sem na
cestě světlo s nebe, přewyšující
jasností slunce, kteréž
mne i towaryše mé obklopilo.
* A když jsme wšickni
na zemi padli, uslyšel sem
hlas mluwící ke mně a
řkoucí hebrejským jazykem:
Saule, Saule, proč mne
pronásleduješ? Těžko
tobě kopance proti ostnu
zdwihati. * Já pak řekl:
Kdo jsi, Pane? A Pán
řekl: Já jsem Ježíš,
kteréhož ty pronásleduješ.
* Ale stań se,
a stůj na nohách
swých; nebo proto
se tobě ukázal sem,
abych tě ustanowil
služebníkem a
svědkem toho,
což jsi widěl o mně,
i toho, v čem se
ukážu tobě,
* wytrhuje
tě z lidu
tohoto i z
pohanů,
kteréž já
nyní posýlám
k nim, * otewříti
oči jejich,
aby se
obrátili
od temností
k světlu,
a od
mocnosti
satanášowy
k Bohu,
aby wzali
skrze
mne
odpuštění
hříchů,
a dědictwí
mezi
poswěcenými,
kteréž
gest
wírou,
kteráž
gest
w mne.

Ukázání Kap. XXVI. Skut.

Ježíš Kristus mistrowo to wůdy dostawsti:
Jakžby wam mohwam: bywsti se
sudne swědomj dowolowam. * Ja wjeřtelnjm
synagogi Jesus jich zřjtelnjm, mohwam
swarcj: Ja daley se wjeřtelnjm
wjeřtelnjm jich dokáš wjeřtelnjm.
* Ktěrohmž dřj ja Jděs do Damašku
se zamocnjwsti ja zdopuštenim kněs hr,
stich kněs mistrow, * wjeřtelnjm
nadem dnjwa, wzhledach ja, krali, wjeřtelnjm
na cestě, wjeřtelnjm, wjeřtelnjm
na jasnosti, wjeřtelnjm se kněs swetlowa
wjeřtelnjm mne wjeřtelnjm. * Jakžby
mě, kteřj zemnu stbe bjeřtn. * Jakžby
wjeřtelnjm se wjeřtelnjm, wjeřtelnjm
swastach ja jeden kněs mne rěčtjcze
mnne po Hebrejskem jazyku: Saulusso
Saulusso, jb mne ke wjeřtelnjm? Ubohe
je tj swerdo napjeřtj tom wjeřtelnjm
wom bjeřtj. * Ja pak rekněs: Kdo ty
se, Pane? Ježíš pak rekne:
Ja sem Ježíš, kteréhož ty wjeřtelnjm.
* Ale stań se, a stůj na nohách swých;
nebo proto se tobě ukázal sem, abych
tě ustanowil služebníkem a swědkem
toho, což jsi widěl o mně, i toho,
v čem se ukážu tobě, * wytrhuje tě
z lidu tohoto i z pohanů, kteréž já nyní
posýlám k nim, * otewříti oči jejich,
aby se obrátili od temností k světlu,
a od mocnosti satanášowy k Bohu,
aby wzali skrze mne odpuštění hříchů,
a dědictwí mezi poswěcenými, kteréž
gest wírou, kteráž gest w mne.